

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 148/2014
03.04.2014. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету осуђеног Д.Т., због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 1. у вези члана 289. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца осуђеног Д.Т., адвоката В.В.Ј., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Ваљеву К бр.1299/10 од 16.01.2013. године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр.4409/13 од 16.10.2013. године, у седници већа одржаној дана 03.04.2014. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца осуђеног Д.Т., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Ваљеву К бр.1299/10 од 16.01.2013. године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр.4409/13 од 16.10.2013. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву К бр.1299/10 од 16.01.2013. године окривљени Д.Т. оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 1. у вези члана 289. став 1. КЗ РС, за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од једне године и одређено да се иста неће извршити уколико окривљени у року од две године од дана правноснажности пресуде не изврши друго кривично дело.

Истом пресудом на основу члана 297. став 5. у вези става 1. КЗ, члана 86. КЗ према окривљеном Д.Т. изречена је мера безбедности забране управљања моторним возилом "Б" категорије у трајању од три месеца од дана правноснажности пресуде док је оштећени П.М. у својству тужиоца упућен на грађанску парницу ради остваривања имовинскоправног захтева против оптуженог Д.Т. у својству туженика.

Наведеном пресудом на основу члана 354. став 1. тачка 3. ЗКП у односу на окривљеног Д.Т. одбијена је оптужба да је извршио кривично дело

непружање помоћи лицу повређеном у саобраћајној незгоди из члана 296. став 1. КЗ РС.

Оптужени је обавезан да на име паушала плати износ од 2.000,00 динара и на име трошкова поступка износ од 27.000,00 динара у корист буџетских средстава суда у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом извршења.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 бр.4409/13 од 16.10.2013. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Д.Т. изјављена против пресуде Основног суда у Ваљеву К бр.1299/10 од 16.01.2013. године па је наведена пресуда, потврђена.

Против напред наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац осуђеног Д.Т., адвокат В.В.Ј., због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП (члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП који је важио у време доношења првостепене пресуде), са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. и 487. ЗКП одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца осуђеног Д.Т. је недозвољен.

Одредбом члана 485. ЗКП прописани су разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране лица овлашћених за подношења захтева (члан 483. став 1. ЗКП), па је између осталих, у члану 485. став 1. тачка 1. ЗКП као разлог предвиђена повреда закона.

Чланом 485. став 4. истог Законика прописано је да окривљени може поднети захтев за заштиту законитости због таксативно набројаних повреда тог законика, учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

Право окривљеног за подношење захтева због повреде закона је по ставу Врховног касационог суда сходно наведеној законској одредби, ограничено на повреде које су таксативно наведене у ставу 4. члана 485. ЗКП. Према томе, окривљени може поднети захтев за заштиту законитости због повреда тог законика: члан 74, члан 438. став 1. тачка 1.) и 4.) и тачка 7.) до 10.) и став 2. тачка 1.), члан 439. тачка 1.) до 3.) и члан 441. ст. 3. и 4. учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

У захтеву за заштиту законитости браниоца осуђеног Д.Т. који је поднет у складу са одредбом члана 483. став 3. ЗКП, као разлог подношења захтева наведена је повреда закона из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП (члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП који је важио у време доношења првостепене пресуде) која је учињена у првостепеном и другостепеном поступку.

Наведена повреда међутим, по ставу Врховног касационог суда не представља законски разлог у оквиру повреда набројаних у члану 485. став 4. ЗКП због кога би окривљени, као овлашћено лице, могао поднети захтев за заштиту законитости, а осим овог разлога у захтеву није наведен ниједан други разлог који би могао бити предмет побијања законитости одлуке у опсегу који ЗКП у члану 485. став 4. таксативно набраја.

Према томе, повреда која је предмет поднетог захтева за заштиту законитости по ставу Врховног касационог суда не може бити разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног, због чега је захтев оцењен као недозвољен.

Поступајући на основу члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП, Врховни касациони суд је одбацио као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца осуђеног Д.Т.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**